

[Victor Gram.]

henlede opmærksomheden på, at ændringsforslag nr. 7 bortfalder, hvis ændringsforslag nr. 6 vedtages.

Ændringsforslag nr. 8 har relation til § 73, hvis bestemmelser foreslås sat i kraft samtidig med lovens øvrige bestemmelser.

Ændringsforslag nr. 6, stillet af et flertal bestående af venstres, det konservative folkepartis, det radikale venstres og retsforbundets udvalgsmedlemmer, tilsigter en affattelse af § 73, som er identisk med samme flertals ændringsforslag nr. 67 til anden behandling, som bortfaldt ved afstemningen dér.

Jeg skal på udvalgets vegne anbefale de af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag, idet jeg går ud fra, at flertallet selv vil motivere ændringsforslag nr. 6.

Om de to ændringsforslag udenfor betænkningen skal jeg bemærke, at justitsministerens forslag om at ændre ordet „forsvarlig“ til „fuldt betryggende“ i § 70, stk. 2., 4. linie, tager sigte på at bringe overensstemmelse med den affattelse, som § 16 fik ved afstemningen ved anden behandling, og jeg skal anbefale dette ændringsforslag.

Det ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Oluf Pedersen til § 35, og som tager sigte på at ændre ordet „afpasset“ til: „begrænset“, må jeg afvise.

Må jeg herefter på mit partis vegne gøre nogle enkelte bemærkninger til ændringsforslaget til § 73. Jeg skal ikke ytre nogen forbavelse over, at et ændringsforslag igen fremsættes, efter at det to dage i forvejen er bortfaldet, det er flertallets ret, men jeg har lidt svært ved at forstå den stædighed, hvormed flertallet forsøger at hævde sit standpunkt. Enhver bestræbelse fra mit partis side på i fællesskab at nå et resultat er blevet afvist; man har fra flertallets side ikke på noget tidspunkt ønsket at forhandle om dette spørgsmål. Det er vigtigt for os at understrege, at vi i denne sag udelukkende har interesse i en saglig løsning af forholdet mellem drosker og lillebiler. Vi har taget på, at alle erfaringer, både herhjemme fra og fra de andre nordiske lande, taler for en fast ordning som af os foreslået. Vi har ønsket at give kommunalbestyrelserne, der jo er dem, der har

problemet tættest inde på livet, frie hænder til at løse spørgsmålet. Dette være også sagt til det ærede medlem hr. Weikop, som ved anden behandling var af den opfattelse, at også mit partis forslag gik ud på ganske at unddrage kommunalbestyrelserne indflydelse på personbefordring i kommunerne; det ærede medlem må helt have overset, at end ikke det ærede medlems eget forslag tog nær så vidtgående hensyn til det kommunale selvstyre som mit partis forslag.

Jeg vil yderligere understrege navnlig de større byers interesse i en saglig løsning af sagen. Allerede i 1948 nedsatte de 5 største byer udenfor København et udvalg, som suppleret med en repræsentant for købstadsforeningen siden har arbejdet på at opnå en ordning, der gav kommunerne adgang til selv at løse problemet. Jeg vil endvidere pege på, at de deputationer for kommunale droskeudvalg, som har haft foretræde for folketingsudvalget, uanset politiske anskuelser har været enige om at anbefale justitsministerens forslag. Det er heller ikke så underligt, for disse kommunalfolk har jo problemerne i denne sag på nært hold, og det ville have været ønskeligt, om de borgerlige partier i denne sal havde lyttet til deres meningsfæller i kommunalbestyrelserne.

Efter vor mening må erhvervsinteresser vige for de samfundsmæssige interesser i størst mulig færdselssikkerhed og i en ordnet personbefordring. Vi tror ikke, at myndighederne alene gennem krav om overholdelse af tekniske forskrifter og krav til førernes vandel løser problemet. Hvis der skabes økonomisk usikkerhed i erhvervet, løbes der let risiko for en udvikling, som, uanset alle bestemmelser, kan medføre alvorlige konsekvenser for færdselssikkerheden.

Jeg må i denne forbindelse henlede opmærksomheden på en skrivelse, dateret 25. april d. å., som Lillebilsammenslutningen af 1926 har tilstillet udvalget. Man bekræfter heri, at man selvfølgelig ikke kan se bort fra, at en frigivelse af hyrekørslen kan bevirke en vis øjeblikkelig tilgang til erhvervet, og man indrømmer samtidig, at der i forvejen er rigeligt med indregistrerede hyrevogne til besørgelse af hyrekørslen, og at indtjeningsmulighederne af denne grund ikke godt kan tåle selv en